

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 534/07
17.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 580-02-03468/2006-11 од 20.11.2006. године, у предмету породичне инвалиднине у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у вршењу ревизије поништено је решење Општинске управе Смедерево, Одељења за јавне службе број 580-44/2006-01 од 20.6.2006. године и одлучено да се одбије захтев АА, овде тужиље за признавање права на породичну инвалиднину, као неоснован.

У поднетој тужби тужиља оспорава законитост решења туженог органа истичући да је исто засновано на погрешној примени материјалног права. Наводи да је покојни ПП погинуо у вршењу војне службе, а да је у Војсци Југославије био ангажован по уговору што указује да није имао својство професионалног војног лица, па сматра да је члан 7. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца примењен рестриктивно тако да је пок. ПП признато својство професионалног војног лица а да он то није био. Наводи да је стога решење туженог органа противречно само себи и својим разлозима и да се не заснива на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из списка предмета се види да је првостепеним решењем тужиљи, као мајци покојног Костић Жељка који је изгубио живот несрећним случајем у касарни "ББ" 13.2.1994. године, у својству десетара по уговору у војној служби Војске Југославије, признато право на породичну инвалиднину почев од 1.5.2006. године, а које решење је донето поводом захтева тужиље од 17.4.2006. године.

Из образложења оспореног решења се види да је тужени орган у поступку ревизије наведеног првостепеног решења, након разматрања свих списка предмета, утврдио да је истим повређен материјални пропис, те да га треба поништити из разлога што је ПП био професионално војно лице са чином десетара и у том својству је и погинуо, а одредбама члана 7, 8. и 9. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98) није прописана могућност признавања права на породичну инвалиднину члановима породица професионалног војног лица погинулог под мирнодопским условима. Стога по налажењу туженог органа првостепени орган није имао основа да захтев тужиље од 17.4.2006. године усвоји и призна јој право на породичну инвалиднину, јер за то нема правног основа, па је доношењем оспореног решења отклоњена повреда материјалног закона учињена првостепеним решењем.

Имајући у виду изложено, правилно је по налажењу суда одлучио тужени орган јер у одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98) није прописана могућност признавања права на породичну инвалиднину, члановима породица професионалног војног лица погинулог под мирнодопским условима, па стога нема правног основа за признавање права на породичну инвалиднину.

Из изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 17.10.2007. године, У. 534/07

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС